

LIBRIS

We know
books

Imagine cop. 1: Detaliu din icoana
Martirilor români din închisori
© Mănăstirea Diaconești
Grafică cop. 4 și pag. 4 © Nelu
Grădeanu

Este liberă preluarea textului, în format
electronic sau în variantă tipărită –
cărți, ziare, reviste, doar cu
menționarea sursei.

© Pentru ediția de față, Editura
Areopag
ISBN 978-606-9678-42-8
www.areopag.ro

Colecția Din temnițe spre Sinaxare

Aspazia Oțel Petrescu
Cu Hristos în celulă

Ediția a treia, revăzută

Volum coordonat de Danion Vasile

Carte apărută cu binecuvântarea

Înalt Preasfințitului Arhiepiscop
Justinian Chira
al Episcopiei Maramureșului
și Sătmarului

Editura Areopag
București, 2023

spune Domnul” m-au făcut să încerc să iert și să nu mă răzbun. După câțiva ani, în timp ce eu lucram la alt spital, am auzit că fostul meu șef a făcut un infarct și a murit chiar la birou. Și-a dat duhul, în păcatele lui. A fost găsit mort, cu chi-loți de damă pe el, și cu o boală cu transmitere sexuală (sifilis). A trăit ruși-nos și a murit la fel. Groaznică e moar-tea păcătosului!

Mie mi-a părut rău de lipsa lui de pocăință, deși Domnul i-a dat timp pen-tru aceasta - și m-am bucurat de înde-lunga Sa milă. Dar am văzut și drepta-tea Lui...

Cuprins:

<i>În loc de prefață</i>	5
Cu Iisus în celulă... ..	8
„Rugăciunea mi-a salvat viața”	56
Despre canonizarea sfinților închisorilor	70
Adormirea unei mărturisitoare	72
Cuvânt rostit la sfințirea crucii înălțate la Miercurea Ciuc	79
Repere biografice.....	88
Ofrandă sfinților, mucenicilor, mărturisitorilor din temnițele comuniste	93
<i>În loc de postfață:</i> „Răzbunarea e a Mea”, zice Domnul ..	97

În loc de prefață

„Îmi exprim emoția și nespusa bucurie că o astfel de carte a putut să apară într-un răstimp involburat, când o lume debusolată se clatină pe marginea abisului apostazic.

Cartea aceasta face din jerbele de minuni pe care le prezintă tot atâtea reflectoare îndreptate spre izvorul de iubire proniatoare, ce curge lin și nestăvilnit, printre lucruri și printre oameni, și pe care orbii de noi n-o vedem.

Cartea aceasta constituie tot atâtea repere spre viitorul ce-l dorim încununat cu coronițele speranței, deoarece ne vorbește de un trecut ziditor de suflete și de oamenii acestui trecut, călători statornici spre un ideal sfânt, pe care l-au slujit până la jertfă, și care au făcut din noi un neam de durată, aspirant la

LIBRIS

înviere, mărturisitor de Ortodoxie, care nu este atât teologie și cunoaștere, cât este trăire profundă în duh și-n adevăr, și anume: o iubire pe verticală față de Dumnezeu și de cerurile Sale, și pe orizontală, o iubire față de neam și de țară.

Cartea aceasta înlătură disprețul nătâng al unora care chiar și pentru cele mai luminoase fapte ale acestui neam și ale acestui popor găesc cuvinte de negare - ca să nu spun mai mult - și stabilește demnitatea în smerenie. Cum să nu iubești neamul care pune ca pecete pe trăirea sa credința primită de la strămoși și propria cenușă?

Luați, oameni buni, în biblioteca spiritului vostru această carte. După ce o veți citi, vă veți simți sufletul mai credincios și mai curat, inima mai blândă, mai caldă și mai iubitoare, gândul mai frumos și mai înnobilit, cu o treaptă mai sus pe scara vieții. Cartea aceasta vă promite o vecernie de suflet, în care veți auzi cum picură lin lumina jertfei neînserate..."¹

¹ Textul a fost preluat de pe www.sfintii-inchisorilor.ro/2011/08/18/doamna-aspazia-otel-pe

***

Rândurile pe care tocmai le-ați citit nu constituie prezentarea cărții de față. Ele sunt scrise de doamna Aspazia Oțel Petrescu ca prezentare a volumului *Mărturisitorii din închisorile comuniste. Minuni. Mărturii. Repere*². Dar textul se potrivește foarte bine și cărții de față. De lucrul acesta cititorii sunt invitați să se convingă singuri...

Editorul

---

trescu-despre-volumul-marturisitorii-din-inchisorile-comuniste/, fiind inițial citit de autoare la Radio România Cultural, în cadrul emisiunii *Creatori între sacru și profan* din 24 februarie 2011 (n.ed.).

² Apărut la Editura Areopag și Editura Meteor Press, București, 2011 (n.ed.).

Cu Iisus în celulă...³

Printre amintirile mele și-a făcut loc o imagine de Apocalipsă. Mergeam cu bunicul de mână la biserică, de Paști, iar pe malul celălalt am văzut cum se aruncau în Nistru, la Mihailovka, crucea, clopotele și clopotnița unei biserici. Probabil, biserica din sat. Totul se întâmpla în vuiet de tractoare cu șenile. Atunci, bunicul ne-a spus nouă, copiilor, următoarele cuvinte, pe care le-am considerat - și le consider încă - testamentul său politic: „Priviți, țineți minte și nu uitați niciodată ce înseamnă comunismul!”⁴

Aspazia Oțel Petrescu

³ Interviu realizat de Danion Vasile (n.ed.).

⁴ Din materialul *O viață în temnițele comuniste*, apărut în *Monitorul de Neamț* din 17 martie 2007 (reprodus în revista *Rost*, nr. 64/2008, număr dedicat doamnei Aspazia Oțel Petrescu) (n.ed.).

Cu Hristos în celulă

- Doamnă Aspazia Oțel Petrescu, vă rugăm să ne spuneți ce ați avea mai important de transmis generației noastre, legat de experiența dumneavoastră în închisori. Știu că e mult de vorbit. În măsura în care aveți putere și timp...

- Întrebarea este foarte cuprinzătoare și cuvintele puține. Practic n-aș îndrăzni, cum să spun, n-aș îndrăzni să fiu cea care să traseze un sfat pentru generația care vine. Pot să spun doar atât, că fiecare generație își are chemarea ei. Generația noastră a fost chemată pentru închisori. Cred că generația care ne urmează nouă va trebui să facă rodnică jertfa noastră din închisori. Pe cât va fi posibil, fiindcă, în primul rând, generația către care ziceți să mă adresez va fi mai încercată decât noi. Capcanele, să le numesc așa, sunt multiple și mult mai perfide și e mult mai greu de făcut față la ele.

Noi am avut în față una și bună: trebuia să rezistăm ateizării, apostaziei comuniste, atât și nimic mai mult. Acum apostaziile sunt multiple, sunt mai cuprinzătoare, sunt mai perfide, sunt mai greu de depistat - și lupta va fi, sigur,

foarte dificilă din punctul acesta de vedere. Ca sfat așa, ca experiență, scos din experiență, stâlpul care te face într-adevăr să nu greșești este Mântuitorul, este Iisus Hristos. Filosofii sunt multe, teologiile au luat și ele diferite căi, ca să zic așa.

Ca să nu greșești în tumultul ăsta de idei și de manipulări, ca să le spunem pe nume, trebuie să te referi întotdeauna la același stâlp, la același exemplu. Noi știm că Mântuitorul este Calea, Adevărul și Viața. Ca atare, ori de câte ori ești pus într-o situație în care nu știi încotro să o iei, întrebarea pe care trebuie să ți-o pui este: unde m-ar fi sfătuit Mântuitorul să merg? Sau unde m-ar fi condus Mântuitorul, sau, mai clar, ce a zis Mântuitorul într-o asemenea împrejurare?

Noi în închisori am fost fără preoți, mai ales femeile, vă puteți da seama... Bărbații au fost, din punctul ăsta de vedere, mai înzestrați, pentru că au avut printre ei mari prelați și preoți de foarte mare structură sufletească așa. Noi am fost mai singure, mai izolate. Dar să știți că, ori de câte ori am avut o dilemă, cât știam noi despre viața și învățăturile Mântuitorului, am găsit întot-

deauna răspunsul cel bun, răspunsul care nu ne-a înșelat.

Ca să poți să capeți totuși un răspuns și să fii sigur de el ai nevoie de un mijloc de comunicare, să întrebi, să ceri. Iisus a spus: „Cere și ți se va da, caută și vei afla.” Vei ști, dacă vrei să știi, vei cunoaște dacă vei vrea să cunoști. În ajutorul acestei cunoașteri este rugăciunea, arma cea mai puternică, rugăciunea. Rugăciunea cu cuvintele ei, pe de o parte. Pe de altă parte, rugăciunea cu îndrăznețiile personale și cu aspirațiile personale, deci cu cuvintele personale. Deci, rugăciunea pe cele două planuri: pe cel pe care deja îl primești prin cuvintele care s-au mai spus și care au o valoare nemai-pomenită. Noi în închisoare ne-am dat seama ce valoare extraordinară are cuvântul unei rugăciuni. Că la un moment dat poți să spui că rugăciunile au fost rostite cu mentalitățile din vechime, cu problemele de atunci; cuvintele sunt cuvinte de atunci, vin de departe, noi suntem altceva. Nu e adevărat. În cuvinte este depozitată toată experiența de credință și de rugăciune a omului, de la începutul lui și până acum. Într-un cuvânt,